

2. Волковинський В. М., Реєнт О. П. Україна у Кримській війні 1853-1856 рр. (до 150-річчя Східної війни). К.: Ін-т історії України НАН України, 2006. 212 с.
3. Константинов В. Ю. Кримська війна 1853-56. Українська дипломатична енциклопедія: у 2-х т. Редкол.: Л. В. Губерський (голова) та ін. К.: Знання України, 2004 .Т. 1. 760 с.
4. Кримська війна 1853-1856. Юридична енциклопедія: [у 6 т.]. ред. кол. Ю. С. Шемшученк (від. Ред.) та ін. Т. 3: К. М. 2001. 792 с.
5. Олійників О.С. Українці у Кримській війні. Одеса: Маяк, 2004.
6. Тарле Е. В. Крымская война. В 2-х т. М.Л.: Наука, 1941-1944.

**CONTRIBUTION OF SUGAR GROWER LEOPOLD KOENIG
TO THE DEVELOPMENT OF SLOBOZHANSCHINA
(DEDICATED TO THE 200TH ANNIVERSARY OF HIS BIRTH)**

Olianych V. V.

*Doctor of Historical Sciences, Associate Professor
Professor of the Department of History and Socio-Economic Disciplines
Kharkiv Academy of Humanities and Pedagogy
Kharkiv, Ukraine*

Olianych L. V.

*Candidate of Historical Science, Associate Professor
Associate Professor of the Department of History
and Socio-Economic Disciplines
Kharkiv Academy of Humanities and Pedagogy
Kharkiv, Ukraine*

November 25 will mark the 200th anniversary of the birth of Leopold Yegorovich Koenig, a well – known sugar grower of the late XIX century, who made a significant contribution to the development of Slobozhanshchina. Being the owner of sugar factories, he created latifundia, which became exemplary thanks to the work and perseverance of the sugar factory owner.

Relevance of the study. The study of Slobozhanshchina and L. Koenig’s contribution to its development is an interesting and relevant topic in the context of a historical review.

The historiography of the chosen topic was started by the entrepreneur’s contemporaries. First of all, they include descriptions of the region’s Estates, which were conducted on behalf of the Kharkiv Society of Agriculture [1]. The descriptions reflected materials about farms, volumes, technical equipment, and patrons ‘ activities. Modern researchers strive to reproduce the chosen topic in their research, but there are aspects that require new research.

Presentation of the material. Contemporaries associate the success of Leopold Koenig with his origin, with the German mentality. Leopold Koenig was born on November 25, 1821 in St. Petersburg. He worked at a sugar factory in St. Petersburg, received an education, and gradually learned that a new method of sugar production was found in Germany. He got a job in a sugar factory as a worker to understand the secrets of success. Thus, the future entrepreneur was walking towards success.

In 1874, the sugar factory began buying land in the Kharkiv province – first in the Akhtyrsky and Lebedinsky districts. Then he made other purchases, increasing the total area of his Ukrainian possessions to 40 thousand tithes [2, p. 50]

Leopold Koenig was a well-known philanthropist. Charitable assistance was provided to schools, hospitals, workers, employees, and churches. In the village of GUTA, Koenig maintained a two-class school with electric lighting at his own expense. There were two hospitals on the Gutyansky estate. Patients received free medicines and other assistance. The priests of the Gutyansky estate received constant support. In general, the cost of charity in the Gutyansky estate reached 10 thousand rubles annually [3, Ark. 7]. Investigating the issue, the authors tried to reproduce the positive directions of the entrepreneur's patronage activity. Therefore, Koenig's charismatic personality manifests itself in various aspects. So, for example, in Trostyants, an entrepreneur opened a distillery, a factory, he owned sugar factories, he built a diesel station, conducted electricity, opened a library for workers and employees in the village of Trostyants.

Conclusion. Leopold Yegorovich Koenig died in 1903. He will be remembered as an entrepreneur and philanthropist who worked all his life and tried to remain a man of Honor. The heirs were five sons: Karl, Leopold, Alexander, Friedrich, Julius. He made a significant contribution to the development of Slobozhanshchina and performed many big and small good deeds. Grateful descendants will keep the memory of the patron.

References:

1. *Opisanie Gutyanskogo imeniya L. E. Keniga. Chast' 1. Sel'skoe khozyaystvo i lesovodstvo [Description of the Gutyan estate of L. E. Koenig. Part 1. Agriculture and forestry].* Kharkov, 1897. P. 332 [in Russian].; Sladkovskiy I. V. *30 let sveklovichnogo khozyaystva [30 years of beet farming].* Khar'kov, 1913. P. 493 [in Russian].
2. Orlov N. M. *S-Peterburgskiy sakharo-rafinadnyy zavod «L. E. Kenig i nasledniki» [St. Petersburg Sugar Refining Plant «L. E. Koenig and heirs»].* SPb, 1913. P. 56 [in Russian].
3. *Richnyi zvit Kharkivskoho hubernskoho zemstva [Annual report of the Kharkiv provincial zemstvo].* (Fund 304. Inventory 1. File 259.). State Archive of Kharkiv Region. Ukraine, Kharkiv [in Ukrainian].

References:

1. Описание Гутянского имения Л. Е. Кенига. Часть 1. Сельское хозяйство и лесоводство. Харьков, 1897. 332 с.; Сладковский И. В. 30 лет свекловичного хозяйства. Харьков, 1913. 493с.
2. Орлов Н.М. С-Петербургский сахаро-рафинадный заводо «Л. Е. Кениг и наследники». СПб, 1913. 56с.
3. Річний звіт Харківського губернського земства // ДАХО. Ф. 304. Оп. 1. Спр. 259. 240 арк.

ПУБЛІЧНА ІСТОРІЯ – НЕЙРОПЛАСТИЧНІСТЬ МОЗКУ – МОДЕРНІЗАЦІЯ

Орлова Т. В.

*доктор історичних наук, професор,
професор кафедри історії світового українства
Київського національного університету імені Тараса Шевченка
м. Київ, Україна*

Нині однією з найактуальніших проблем є відповідь на виклики модернізації. Це стосується всьог і всіх: країн, інституцій, сфер діяльності, окремих особистостей. Історії як сфери діяльності і істориків як окремих особистостей, котрим треба виходити із «башти слонової кістки» і враховувати сучасні тенденції, зокрема у національному питанні.

В Україні процес творення нації триває, а нації немає без історії. Історія має надзвичайн велике значення в плані формування ідентичності, національної ідентичності, що є важливою для багатьох країн, навіть для такої потужної, якою є Америка. Вже понадо два століття США – Серед тих країн, які здійснюють «піонерську» модернізацію, тобт йдуть попереду, винаходячи і впроваджуючи в життя нові ідеї. Саме в Америці наприкінці 1970-х років зародилася і розквітла публічна історія (Public History), яка зараз потужн розвивається в багатьох країнах світу: від Великої Британії й Австралії до Китаю й Південної Кореї. Коротк цей напрям можна охарактеризувати так: «Історія про публіку, історія для публіки, історія з публікою».

Прагматизм є однією з провідних рис американської культури. Він втілюється у переконання: кожна наука має приносити користь суспільству. Наразі можна побачити таку логічну послідовність: історія – історична політика – зміцнення суспільства. У 1978 р. у Штатах бул створен Національну раду з публічної історії (National Council on Public History), різноманітні центри історії, зокрема, Американська асоціація державної